

få efterprøvet deres valg af indsats og foranstaltning over for borgeren. Forslaget præciserer, at det ud over borgeren, som afgørelsen retter sig imod, også er kommunen eller amtskommunen, der kan indbringe det sociale nævns afgørelse eller godkendelse for Den Sociale Ankestyrelse.

Advokatbistand

Der foreslås en fast stab af advokater i statsamtet, når der behandles sager om magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten m.v.

Reglerne i serviceloven om magtanvendelse indeholder i § 109 h regler om advokatbistand i forbindelse med behandlingen af sager om tilbageholdelse i boligen og om optagelse i særlige botilbud uden samtykke. I disse sager skal kommunen eller amtskommunen sørge for, at personen, som sagen drejer sig om, får hjælp fra en advokat til at varetage sine interesser.

Advokatsamfundet har i forbindelse med udarbejdelsen af Socialministeriets vejledning om magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten og bekendtgørelse nr. 870 af 30. november 1999 om magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten over for voksne efter kapitel 21 i lov om social service bl.a. foreslået, at statsamtet inddrages med henblik på at etablere en ordning, hvorefter der vil være advokater til rådighed i disse sager. Ordningen skal sikre, at de advokater, som kommunen eller amtskommunen skal sørge for, er kvalificerede advokater, der har en særlig viden inden for det sociale område.

Bemyndigelsesbestemmelsen i servicelovens § 109 m til at fastsætte regler om iværksættelse af foranstaltninger, registrering m.v. foreslås udvidet med en bemyndigelse til at fastsætte regler om afgrænsningen af kredsen af advokater, som skal bistå med hjælpen, og regler om deres medvirken. Det vil i bekendtgørelsen bl.a. blive fastsat, at det er statsamtet, der udpeger advokaterne som en fast stab efter ansøgning, og at advokaterne derefter som udgangspunkt har pligt til at tage sagerne. Der er tale om en frivillig ordning for personen, der har brug for advokatbistand således, at personen altid kan vælge sin egen advokat, hvad enten personen allerede har sin egen advokat eller vælger en advokat som følge af selve sagen. Tilsvarende bør myndighederne være opmærksomme på, at en privat antaget advokat ikke bliver inhabil på grund af forholdet mellem klienten og familien.

2.4. Psykologloven

Psykologers tavshedspligt

Ændringen i psykologloven betyder, at alle psykologer får en lovbestemt tavshedspligt og samtidig bliver omfattet af de almindelige vidneudelukkelsesregler i retsplejeloven. Borgerne får herved ensartet beskyttelse ved, at alle psykologer får tavshedspligt bl.a. med hensyn til personfølsomme oplysninger. Der henvises til bemærkningerne til § 4.

3. Forslagets administrative og økonomiske konsekvenser

3.1. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indebærer, at opgaver flyttes fra det hidtidige Centrale Koordinationsudvalg til de to foreslåede organer: Det Rådgivende Praksisudvalg under Ankestyrelsen og Rådet for den Sociale Indsats på det Rummelige Arbejdsmarked under departementet. Den samlede aktivitet hertil øges svarende til 1½ årsværk, herunder en sekretariatschefstilling (lr. 36) til det Sociale Råd. Merudgiften skønnes til 1,2 mio. kr. (heraf løn 0,7 mio. kr.). Udgiften finansieres ved omprioriteringer.

Til det Sociale Råd under departementet afsættes 3 årsværk, heraf en sekretariatschefstilling. 2 årsværk overføres fra den Sociale Ankestyrelse. Der overføres 0,8 mio. kr., heraf lønsum 0,7 mio. kr.

Til det Centrale Koordinationsudvalg har været knyttet 3 årsværk, hvoraf 2 som nævnt afgives til departementet. Der afsættes 1½ årsværk til det Rådgivende Praksisudvalg. Departementet skal således om-disponere 1 årsværk og Ankestyrelsen ½ årsværk fra hidtidige opgaver uden for det Centrale Koordinationsudvalg.

Da ændringerne træder i kraft 1. april 2000, bliver virkningerne i 2000 tredjedele af de anførte.

Forslaget har ingen økonomiske konsekvenser for det offentlige.

3.2. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ingen erhvervsmæssige konsekvenser

3.3. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser

3.4. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter